

Med hensyn til det at være optaget af kommunalpolitisk arbejde – hvad enten det er på det nære, kommunale plan eller på amtsrådsplan – ligger det sådan, at det nu engang er noget, man har valgt som et fritidsjob. Stort set alle kommunalpolitikere har deres arbejde, og så passer de dette fritidsjob i eftermiddagstimerne og om aftenen. Dér vil jeg sige til ministeren, at jeg vist selv får – tror jeg nok – 45.000 kr. om året brutto; det skal ikke være nogen hemmelighed. Om jeg får 45.000 kr. eller 60.000 kr., er – også selv om jeg ikke tjente penge her i Folketinget – ikke afgørende for, om jeg vil gå ind i kommunalpolitisk arbejde, altså de 15.000 kr. mere for det om året. Så jeg er lidt ked af det her forslag. Og det er jo en opfølgning af, at ministeren fra januar 1994 indførte de store forhøjelser af borgmesternøningerne. Det skete selvfølgelig under et voldsomt pres udefra, og nu følger man så efter med dette her.

Jeg skal også nævne nogle af de ting på lønområdet, som jeg har sympati for, og det er bl.a. den såkaldte efterlønsordning for udvalgsformænd. Det er rigtigt, at der er nogle kommuner, hvor udvalgsformanden mere eller mindre har gjort det til sit levebrød, og i de tilfælde kan jeg ikke have noget imod, at man har nogle måneder med løn efterfølgende til eventuelt at finde sig et andet arbejde.

Men jeg vil godt spørge ministeren, om den efterlønsordning er 100 pct. generel, sådan at pengene automatisk udbetales, alt efter hvor mange år man har siddet som udvalgsformand, eller om den udvalgsformand, som har et godt, vellønnet job, også får den såkaldte efterlønsordning. Det kan godt være, det ville være lettest at administrere på den måde, men umiddelbart kan det virke lidt underligt, hvis man har rigeligt med indtægter i forvejen.

Jeg vil sige, som andre ordførere har sagt, at det er klart, at dette forslag er ét, der i hvert fald optager mig meget, for jeg synes, det er utrolig vigtigt, hvordan vores kommuner fungerer i det daglige. Så jeg vil sige, at bortset fra, at vi er meget skeptiske over for det med de store forhøjelser af vederlagene, vil vi i hvert fald under alle omstændigheder under udvalgsarbejdet – som andre også har bebudet at de vil – stille en lang række spørgsmål, der kan belyse disse ting, så vi får alt frem på bordet. Og så må vi se, når vi til sin tid når frem til at skulle trykke på knapperne, hvordan forslaget vil ende.

Ja, jeg ser, at knappen lyser. Betyder det, at jeg skal stoppe?

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Det gør det faktisk.

Vibeke Peschardt (RV):

Lovforslaget om ændring af de kommunale styrelseslove er fremsat på baggrund af to udvalgsarbejder, hvoraf i hvert fald det ene er en nyskabelse, så vidt jeg er orienteret, for udvalgsarbejder. Det plejer at være embedsmænd og andre, der leverer input til den slags arbejde, men her har man spurgt de direkte involverede parter, nemlig kommunalbestyrelsesmedlemmerne.

Udvalgsarbejdet om kommunalpolitikeres arbejdsvilkår er gennemført med deltagelse af kommunalpolitikere fra de fleste partier, og deres næsten fælles konklusioner giver efter Det Radikale Venstres opfattelse dette lovforslag, der angår kommunalbestyrelsesmedlemmers arbejdsvilkår, en helt særlig legitimitet.

Lad mig derfor starte med den del af lovforslaget, der angår det. Hvis man skal se lidt overordnet på forslagene, kan man sige, at i hvert fald nogle af dem viser, at der i nogle kommuner kan være problemer f.eks. med at få teknisk hjælp fra forvaltningerne til svære sager eller med at få lov til at gennemse sagsmateriale.

Det er helt indlysende, at folkevalgte skal have sådan nogle rettigheder, og egentlig synes jeg, det er problematisk, at man overhovedet behøver at fastslå sådan noget ved lov; det er egentlig en selvfølge. Men når det sker – og det vil jeg så særligt sige til hr. Torben Rechendorff og måske også andre, der har været inde på det – er det jo, fordi der er kommuner i dette land, som er styret af et flertal, som har siddet der i mange år, og de udvikler ofte sådan nogle kulturer, der går ud på, at specielt et mindretal eller anderledes tænkende bliver holdt nede. Så man kan sige, at de bestemmelser her faktisk er et udtryk for en eller anden lav fællesnævner.

Jeg havde egentlig også helst set, at man ikke havde behøvet at lovgive om det, men der har altså været problemer med det, og det er derfor, det er her.

Bestemmelsen om, at borgmesteren kan begrænse adgangen til sagsindsigt, er især møntet på de kommunalbestyrelsesmedlemmer, der kunne tænkes at misbruge de kommunale forvaltninger ved overdreven interesse for enkelt-sager. Den type personer findes jo også i kommunalpolitik.

I Det Radikale Venstre synes vi, det er helt i orden, at borgmestrene bliver udstyret med en